

227

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 października 1954 r.

w sprawie utworzenia Sądu Powiatowego dla dzielnicy Nowa Huta w Krakowie.

Na podstawie art. 4 § 3, art. 5 § 1, art. 6 § 2 i art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Sąd Powiatowy dla dzielnicy Nowa Huta w Krakowie.

§ 2. Przekazuje się Sądowi Powiatowemu dla miasta Krakowa w Krakowie rozpoznawanie spraw karnych dotyczących nieletnich w zakresie właściwości Sądu Powiatowego dla dzielnicy Nowa Huta w Krakowie.

§ 3. Powierza się Sądowi Powiatowemu dla miasta Krakowa w Krakowie prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgu Sądu Powiatowego dla dzielnicy Nowa Huta w Krakowie.

§ 4. Powierza się prowadzenie rejestrów handlowych i innych, przekazanych ustawami sądem powiatowym, Sądowi Powiatowemu dla miasta Krakowa w Krakowie — dla okręgu Sądu Powiatowego dla dzielnicy Nowa Huta w Krakowie.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1955 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

228

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 14 października 1954 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów prawa przemysłowego dotyczących egzaminu na czeladnika.

Na podstawie art. 157 prawa przemysłowego (Dz. U. z 1927 r. Nr 53, poz. 468 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczą egzaminów czeladniczych, składanych przez osoby, które ukończyły naukę rzemiosła na podstawie umowy o naukę (uczniów) lub które nabyły praktyczną znajomość rzemiosła w czasie pracy w zakładach rzemieślniczych (pomocników), o ile osoby te w chwili zawarcia umowy o naukę lub umowy o pracę miały ukończone 18 lat życia, jak również przez osoby, bez względu na ich wiek w chwili zawarcia umowy, które ukończyły naukę lub odbyły praktykę przed dniem 8 sierpnia 1951 r.

§ 2. 1. Osoby pragnące przystąpić do egzaminu czeladniczego składają podanie o dopuszczenie do egzaminu do izby rzemieślniczej, w której okręgu odbywały naukę rzemiosła lub praktykę albo zamieszkują.

2. Do podania należy dołączyć:

- 1) świadectwo urodzenia;
- 2) świadectwo ukończenia nauki rzemiosła w czasie ustalonym dla danego zawodu lub odbycia co najmniej trzyletniej praktyki w zakładzie rzemieślniczym;
- 3) świadectwo szkolne z ukończenia nauki w publicznej szkole dokształcającej zawodowej lub świadectwo ukończenia innej szkoły zawodowej albo świadectwo

ukończenia kursu teoretycznego przygotowującego do egzaminu czeladniczego, prowadzonego przez Zakład Doskonalenia Rzemiosła.

3. Od obowiązku złożenia świadectwa, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, zwolnieni są głuchoniemi i ociemniałi.

4. Prezes izby rzemieślniczej może zwolnić kandydata do egzaminu od obowiązku przedstawienia świadectwa ukończenia kursu teoretycznego przygotowującego do egzaminu czeladniczego, o ile w okresie roku przed złożeniem podania o dopuszczenie do egzaminu ukończenie takiego kursu nie było możliwe z powodu niezorganizowania go dla województwa, na którego terenie kandydat odbywał naukę rzemiosła lub praktykę, albo z innych ważnych powodów.

5. Kandydaci zwolnieni w myśl ust. 4 od obowiązku przedstawienia świadectwa ukończenia kursu teoretycznego przygotowującego do egzaminu czeladniczego obowiązani są wykazać na egzaminie posiadanie niezbędnych wiadomości teoretycznych.

6. W skład komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin czeladniczy osób wymienionych w ust. 5 powinien wejść przedstawiciel Zakładu Doskonalenia Rzemiosła.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobnego i Rzemiosła:

w z. *M. Olszewski*